

παρήγαγε μια πολλαπλή επιθετικότητα (από τη δυναμική εργατική αλληλεγγύη, τις μαζικές συγκρούσεις, τις καταλήψεις κτιρίων και δημόσιων χώρων, τις συλλογικές άμεσες δράσεις, μέχρι και τις ένοπλες επαναστατικές ενέργειες), ανέκυψε το ζήτημα των δεκάδων πολιτικών κρατουμένων. Και μάλιστα πολιτικών κρατουμένων που εξαιτίας της αναβάθμισης των τρομονόμων και του δικαστικό-κατασταλτικού συμπλέγματος αλλά και σε συνάρτηση πάντα με την κλιμάκωση της ίδιας της επαναστατικής δράσης, αντιμετώπιζαν πλέον βαριές καταδίκες. Προέκυψε δηλαδή μια κατάσταση πρωτόγνωρη για την πλειοψηφία του ριζοσπαστικού χώρου της μεταπολίτευσης. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα της κατάστασης αυτής διαφαινόταν ότι θα αποτελέσουν η σφοδρότητα και η διάρκεια. Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο συγκροτήθηκε το ταμείο αλληλεγγύης που ως αρχικό στόχο έθεσε τη συνεπή και σταθερή στήριξη όσων διώκονται ή φυλακίζονται για την ανατρεπτική τους δράση και τη συμμετοχή τους στους κοινωνικούς αγώνες.

Βασικός στόχος της δομής αποτέλεσε εξ αρχής η εξασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης για τους φυλακισμένους συντρόφους μέσα από μια κινηματική διαδικασία που θα πήγαινε την υλική διάσταση της αλληλεγγύης ένα βήμα παραπέρα από τις οικογενειακές και στενές φιλικές/συντροφικές σχέσεις. Από εκεί και πέρα ανάμεσα στις προτεραιότητες των ανθρώπων που το απαρτίζουν παραμένουν οι έμπρακτες κινήσεις αλληλεγγύης, το χτίσιμο γεφυρών επικοινωνίας των μέσα με τους έξω και η ανάπτυξη κοινών αγώνων εντός και εκτός των τειχών.

Όλα αυτά τα χρόνια της ύπαρξης του ταμείου, πέρα από την οικονομική στήριξη, παρεμβαίνουμε πολιτικά με εκδηλώσεις, βιβλιοπαραστάσεις, εκδόσεις και μεταφράσεις βιβλίων ή κειμένων των κρατουμένων. Επιπλέον το ταμείο αναλαμβάνει την επιμέλεια

και έκδοση του περιοδικού “Γκρεμίστε τη Βασίλη” που περιλαμβάνει κείμενα κρατουμένων με στόχο τη διάδοση του λόγου τους. Παράλληλα, όλα αυτά τα χρόνια που οι φυλακισμένοι αγωνιστές, με κινητοποιήσεις και απεργίες πείνας, παλεύουν ενάντια στις εκδικητικές ποινές, στις απομονώσεις, στις μεταγωγές και στους βασανισμούς, προσπαθούμε να παρεμβαίνουμε με λόγο και πράξεις ενάντια στη φρίκη του εγκλεισμού.

Το ταμείο αλληλεγγύης φυλακισμένων και διωκόμενων αγωνιστών είναι μια πανελλαδική δομή που συνίσταται από επιμέρους συνελεύσεις πόλεων. Η συνέλευση κάθε πόλης λειτουργεί αυτόνομα αποφασίζοντας και σχεδιάζοντας δράσεις, εκδηλώσεις, συζητήσεις που αφορούν τόσο τους πολιτικούς κρατούμενους, όσο και το ζήτημα του εγκλεισμού στα σύγχρονα κολαστήρια. Ανά τρεις μήνες μέλη των τοπικών αυτών ομάδων συναντώνται στην πανελλαδική συνέλευση του ταμείου, η οποία έχει δημόσιο χαρακτήρα και πραγματοποιείται κυκλικά σε μια από τις πόλεις που την απαρτίζουν. Στην ανοιχτή αυτή συνέλευση συζητούνται θέματα οργάνωσης και προοπτικών της δομής και λαμβάνονται αποφάσεις για εκδηλώσεις, εκδόσεις βιβλίων-εντύπων και δράσεις που μπορούν να στηρίξουν και να αναδείξουν τους σκοπούς της. Οι αποφάσεις λαμβάνονται οριζόντια και ισότιμα, πέρα από λογικές ανταγωνισμού και ιεραρχίας, σε πλαίσιο συνδιαμόρφωσης μετά από πολιτική ζύμωση των μελών και μακριά από πρακτικές ψηφοφορίας και ανάθεσης.

Στην προσπάθεια για την κάλυψη των οικονομικών αναγκών της δομής, πέρα από τις εκδόσεις πραγματοποιούμε επίσης διάφορες εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης. Ωστόσο, η δομή αυτή δεν θα ήταν δυνατό να σταθεί χωρίς τη στήριξη μεμονωμένων συντρόφων και συλλογικοτήτων που αντιλαμβάνονται την ύπαρξη και συνέχισή της ως κάτι αναγκαίο και απαραίτητο. Η πλαισίωση της προσπάθειας του ταμείου, ιδιαίτερα από συλλογικότητες, με τη συμμετοχή στις κατά τόπους συνελεύσεις ή και μέσω έστω της τακτικής και συνεπούς οικονομικής συνεισφοράς κρίνεται ζωτικής σημασίας.

Επιπλέον, πολύ σημαντική παραμένει η στήριξη που έρχεται από συντρόφους από το εξωτερικό. Η στήριξη αυτή αφενός αναπτύσσει το αίσθημα της αλληλεγγύης και αλληλεπίδρασης με συλλογικότητες και οργανώσεις διεθνώς και αφετέρου βοηθά ουσιαστικά και έμπρακτα τη δομή στην προσπάθειά της να καλύπτει καθημερινές ανάγκες των κρατουμένων. Βασική, λοιπόν, επιδίωξη των μελών της είναι η διατήρηση και η ενδυνάμωση των διεθνών σχέσεων σε μια προσπάθεια δικτύωσης αλλά και συλλογικοποίησης των αντιστάσεων, τόσο εκτός όσο και εντός των τειχών. Αυτή η προσπάθεια συμπεριλαμβάνει επικοινωνία και οργάνωση εκδηλώσεων στο εξωτερικό, καθώς αντίστοιχα και φιλοξενία εκδηλώσεων και συντρόφων εδώ.

Η δομή του ταμείου στηρίζει αγωνιζόμενους ανθρώπους που διώκονται και φυλακίζονται για τη συμμετοχή τους στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, για την ανατρεπτική τους δράση στα πλαίσια του πολύμορφου επαναστατικού αγώνα. Ακόμα στηρίζει συντρόφους και συντρόφισσες που βρέθηκαν στη φυλακή κατηγορούμενοι για αδικήματα που φαινομενικά δε σχετίζονται άμεσα με τους κοινωνικούς αγώνες αλλά η πολιτική τους ταυτότητα και δράση τους εντάσσει ξεκάθαρα στο ριζοσπαστικό χώρο. Επίσης όταν η ωμή κρατική καταστολή ποινικοποιεί τις φιλικές/

συγγενικές/συντροφικές σχέσεις, την ίδια την ανθρώπινη αλληλεγγύη, εμείς επιλέγουμε να στηρίξουμε τους ανθρώπους αυτούς που στάθηκαν με αξιοπρέπεια και στοχοποιήθηκαν για αυτές τους τις σχέσεις. Απαραίτητη και αδιαπραγμάτευτη προϋπόθεση όμως για την ανάπτυξη διαλεκτικής σχέσης στήριξης αποτελεί η μη συνεργασία με τις αρχές κατά τη διάρκεια της σύλληψης και της φυλάκισης καθώς επίσης και η αναγνώριση μιας κοινότητας αγώνα μακριά από λογικές εκθροπραξιών και πολεμικής εντός και απέναντί της.

Παράλληλα δε θα μπορούσαμε να μην είμαστε αλληλέγγυοι σε συγκεκριμένες περιπτώσεις κοινωνικών κρατουμένων, που εντός της φυλακής σχετίστηκαν με τον επαναστατικό χώρο και συνεχίζουν να αγωνίζονται και να παλεύουν με αξιοπρέπεια για καλύτερες συνθήκες εντός των κολαστηρίων, με όλους αυτούς που προβάλλουν τη σπουδαιότητα διασύνδεσης των αγώνων εντός και εκτός των τειχών.

Θεωρούμε επίσης πολύ σημαντική την πολιτική και έμπρακτη στήριξη προς τους μετανάστες που με στόχο την υποβάθμιση της ίδιας τους της ύπαρξης, συστηματικά παρανομοποιούνται από τα κράτη και φυλακίζονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σε αυτήν την κατεύθυνση προσπαθούμε να συνδράμουμε υλικά στις διάφορες πρωτοβουλίες που συγκροτούνται και επιδιώκουμε τη σύνδεση με αντίστοιχες δομές. Γιατί πάνω απ’ όλα είμαστε ενάντια σε οποιαδήποτε μορφή εγκλεισμού και γι’ αυτό θα συνεχίζουμε να παλεύουμε στο πλευρό όλων των παραπάνω.

Τέλος πέρα από το ταμείο για την τακτική οικονομική στήριξη των κρατουμένων διατηρείται και ένα παράλληλο ταμείο το οποίο στο μέτρο των δυνατοτήτων του συνδράμει στην άμεση κάλυψη εκτάκτων καταστάσεων, όπως δικαστικά έξοδα και εγγυήσεις με την προϋπόθεση να επανατροφοδοτείται σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Σήμερα, μερικά χρόνια μετά, καλούμαστε για ακόμη μια φορά να διαβάσουμε τις συνθήκες που διαμορφώνονται σε ένα τοπίο που ξεκαθαρίζει γύρω μας και να αναδιοργανώσουμε τη συνεπή κινηματική στήριξη των φυλακισμένων

αγωνιστών με όρους και στοχεύσεις εξίσου ξεκάθαρες. Η καπιταλιστική αναδιάρθρωση εκφραζόμενη μέσω μιας συνολικής επίθεσης από τα πάνω σε ολόκληρο το εύρος της κοινωνικής ζωής του τόπου, δείχνει να μονιμοποιείται. Γίνεται πλέον σαφές ότι ανεξαρτήτως των αλλαγών στα χρώματα και τα ονόματα αυτών που κυβερνούν, η εφαρμογή στρατηγικών που επιβάλλουν πλατιά ανέχεια και φτωχοποίηση, κοινωνικό κανιβαλισμό και κρατική καταστολή, αποτελούν μονόδρομο για τον κόσμο του κεφαλαίου και της ανισότητας που αυτό παράγει. Μαζί τους εξαυλώνεται και η κάλπικη ελπίδα της ανάθεσης στην “αριστερή” διαχείριση. Όσοι βρίσκονται στις κατώτερες κοινωνικές τάξεις κατανοούν σταδιακά όλο και περισσότερο τη σημασία που αποκτά η δική τους οργάνωση προκειμένου να αντιμετωπίσουν -και υλικά- τις ανάγκες που ανακύπτουν. Ο επαναστατικός χώρος, κομμάτι του οποίου είμαστε, δείχνει να κατανοεί τα όρια

του αυθормπιισμού εκείνου που τα τελευταία χρόνια τον έθρεψε και τον έφερε στο προσκήνιο, αλλά παρέμεινε ανεπαρκής να τροφοδοτήσει μια συνολική κοινωνική αλλαγή. Δείχνει να ωριμάζει και να συγκροτείται μέσα από οργανωτικές δομές που αντιστοιχούν σε ένα κίνημα. Έχουμε δηλαδή από τη μια πλευρά τη διαρκή και ρητή προσπάθεια των προνομιούχων τάξεων για την επιβολή ακόμα περισσότερων ανισοτήτων και καταναγκασμών και από την άλλη έναν κόσμο του αγώνα που αποπειράται την οργανωμένη αντεπίθεσή του. Με απλά μαθηματικά γίνεται κατανοητό ότι ο ήδη μεγάλος αριθμός των αγωνιστών που διώκονται και φυλακίζονται θα παραμένει τέτοιος -εάν όχι θα διογκώνεται- αποτελώντας ένα υπαρκτό ζήτημα προς αντιμετώπιση από τα αγωνιζόμενα κομμάτια που επιδιώκουν να λέγονται -αλλά και να πράττουν- επαναστατικά.

Μετά από όλα αυτά τα χρόνια, με τις συνεχόμενες διώξεις και φυλακίσεις, κρίνουμε ότι η ύπαρξη του ταμείου παραμένει επίκαιρη και αναγκαία. Ένα ακόμα λιθαράκι μέσα σε ένα μωσαϊκό που χτίζουν οι πολύμορφοι αγώνες ενάντια στις φυλακές και που προτρέπουν να δράσουμε απέναντι σε έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες του συστήματος καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Απέναντι στο έγκλημα του εγκλεισμού που αναπαράγει ταξικές ανισότητες φόβο και υποταγή.

Γιατί στους καιρούς της οικονομικής λεηλασίας, της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και του ρεφορμιστικού εφησυχασμού...

οι αιχμάλωτοι του
κοινωνικού πολέμου
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ

★ μέχρι και το γκρέμιση της τελευταίας φυλακής

ΥΛΙΚΑ - ΗΘΙΚΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΑ

στηρίζουμε τους φυλακισμένους αγωνιστές

Για επικοινωνία:
tameio@espiv.net

ή ταχυδρομικά:
ΤΘ 1571
ΤΚ 54006
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

* για περισσότερες πληροφορίες, υλικό και στοιχεία για την επικοινωνία με τους φυλακισμένους αγωνιστές ή τις κατά τόπους συνελεύσεις

<http://tameio.net/>

Σχετικά με το
ΓΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
φυλακισμένων και διωκόμενων αγωνιστών

Στην κοινωνική πραγματικότητα, όπως και στο φυσικό κόσμο, κάθε κίνηση γίνεται αντιληπτή όταν από τη σφαίρα της θεώρησης τοποθετείται στις συνθήκες που την περιβάλλουν. Προκειμένου λοιπόν να γίνει αντιληπτή η αναγκαιότητα ύπαρξης και κατ' επέκταση στήριξης - ή όχι- του ταμείου αλληλεγγύης φυλακισμένων και διωκόμενων αγωνιστών, οφείλουμε να κοιτάζουμε την κοινωνικοπολιτική συγκυρία που επικρατεί την κάθε δεδομένη στιγμή σε συνάρτηση πάντα με το βαθμό ωρίμανσης που βρίσκεται ο επαναστατικός χώρος.

Το ταμείο δημιουργήθηκε το 2010 σε μια συγκυρία όπου από τη μια πλευρά μια σκληρή καπιταλιστική αναδιάρθρωση εφφομούσε με όχημα την "οικονομική κρίση" και από την άλλη ο ριζοσπαστικός χώρος, με πρόσφατη την εμπειρία της κοινωνικής έκρηξης του Δεκέμβρη του '08, βρισκόταν σε μια άνθιση δραστηριοποίησης, εκφράζοντας την πηγαία και αυθόρμητη κοινωνική οργή. Σε εκείνες τις δεδομένες συνθήκες όπου αφενός η συστημική αναδιάρθρωση εμπεριείχε την κατασταλτική αναβάθμιση και τη δικονομική θωράκιση των προνομιούχων και αφετέρου η κινητικότητα του συνόλου των αγωνιζόμενων